

Born to be

สัตวแพทย์

Exclusive

ภารกิจพิเศษ

- วางแผนสร้างอนาคตอาชีพสัตวแพทย์แบบที่ละก้าว
- เส้นทางสู่คณะสัตวแพทย์ในระบบ TCAS
- สรุปเข้าใจง่ายด้วยภาพ Mindmap และ Infographic
- อัปเดตข้อมูลและโหลดตัวอย่างข้อสอบด้วย QR Codes
- รวมโครงการโคจรอบ TCAS 1-2
- Exclusive :

การทำ Portfolio ตามแนวทางของ ทปอ.
สัมภาษณ์รุ่นพี่สัตวแพทย์ในทุกสายงาน

มีเพียง “ความรู้” เท่านั้นที่มนุษย์ใช้พลิก “โลก” และเปลี่ยน “ชีวิต”
เราจึงสร้างสรรค์ และส่งมอบ “ความรู้” ในรูปแบบที่ดีกว่า
เพื่อให้คนไทย “เรียนรู้” ได้ตลอดชีวิต

Think
Beyond

Born to be **สัตวแพทย์**

คู่มือแนะแนวการศึกษาและประสบการณ์ในอาชีพสัตวแพทย์ที่ดีที่สุด

Exclusive

Authors

สพ.ญ. ธชพรณ ลีลาพตะ (หมอมิว)
นศ.สพ. พิชญานิน นิลโสภา (มีน)
นศ.สพ. อาภาณูช ทวีวัฒนโสภณ (ปิ่น)

Editorial

กวีรพล คชาเจริญ
peeidcpremier@gmail.com

Graphic Designer

ยุทธนา เกิดประดิษฐ์

Page Layout

สุวิสวดี วงศ์จันทร์สุข

Proofreader

พรรณรัตน์ ขุราชี

Publishing Coordinators

วราพล ณธิกุล, สุพัตรา อาจปฐุ, นิวัช ยะหัวดวง

พิมพ์ครั้งที่ 1 พฤษภาคม 2562

2 4 6 8 10 9 7 5 3 1

ข้อมูลทางบรรณานุกรม

สพ.ญ. ธชพรณ ลีลาพตะ
Born to be สัตวแพทย์ Exclusive
นนทบุรี : ไอดีซี, 2562.

288 หน้า

I. การแนะแนวทางการศึกษา

I นศ.สพ. พิชญานิน นิลโสภา

II นศ.สพ. อาภาณูช ทวีวัฒนโสภณ
(ผู้แต่งร่วม)

III ชื่อเรื่อง

371.422

ISBN : 885-916-100-614-5

PUBLISHED AND DISTRIBUTED BY

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด

200 หมู่ 4 ชั้น 19 ห้อง 1901

อาคารจัสตินอินเตอร์เนชั่นแนลทาวเวอร์ ถ.แจ้งวัฒนะ

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120

โทรศัพท์ 0-2962-1081 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย)

โทรสาร 0-2962-1084

สมาชิกสัมพันธ์

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 121

โทรสาร 0-2962-1084

ร้านค้าและตัวแทนจำหน่าย

โทรศัพท์ 0-2962-1081-3 ต่อ 112-114

โทรสาร 0-2962-1084

เครื่องหมายการค้าอื่นๆ ที่อ้างถึงเป็นของบริษัทนั้นๆ

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
โดยบริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด ห้ามลอกเลียน
ไม่ว่าส่วนใด ส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าใน
รูปแบบใดๆ นอกจากจะได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์
อักษรจากผู้จัดพิมพ์เท่านั้น

บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด จัดตั้งขึ้นเพื่อเผยแพร่
ความรู้ที่มีคุณภาพสู่ผู้อ่านชาวไทย เรายินดี
รับงานเขียนของนักวิชาการและนักเขียนทุกท่าน
ท่านผู้สนใจกรุณาติดต่อผ่านทางอีเมลที่ infopress@
idcpremier.com หรือทางโทรศัพท์หมายเลข
0-2962-1081 (อัตโนมัติ 10 คู่สาย) โทรสาร
0-2962-1084

ราคา 195 บาท

หมอมิว

พีมิน

พีปน

Preface

พี่เป็นคนหนึ่งที่โชคดีมาก ๆ ที่มีครอบครัวคอยผลักดันและส่งเสริมในสิ่งที่พี่อยากจะเป็น ไข่แล้ว... พี่มีความใฝ่ฝันอยากเป็นสัตวแพทย์มาตั้งแต่เด็ก ๆ จนพูดว่าเป็นสาย Born to be เลยก็ว่าได้ เหตุผลของพี่น่าจะเพราะพี่เป็นคนค่อนข้างรักสัตว์ ถึงแม้การแสดงความรักสัตว์ของพี่จะออกมาในแนวทะเล้นไปบ้างก็ตาม บางคนเห็นความรักสัตว์ของพี่ตอนเด็ก ๆ ยังไม่อยากจะเชื่อเลยว่าโตมาพี่ “เรียนสัตวแพทย์”

“Born to be สัตวแพทย์ Exclusive” เกมนี้เป็นการเล่าเรื่องชีวิตการเรียนในคณะสัตวแพทยศาสตร์ เป็นคู่มือแนะแนวให้กับน้อง ๆ ได้รู้ก่อนว่าเมื่อน้อง ๆ เข้าไปเรียนในคณะสัตวแพทยศาสตร์แล้วน้อง ๆ จะต้องพบเจอกับอะไรบ้าง ทั้งกิจกรรม ทั้งวิชาที่เรียน อย่างน้อยอาจจะเป็นแนวทางให้ใครสักคนได้รู้ว่า การได้เข้าไปเรียนคณะสัตวแพทยศาสตร์นั้นเป็นคำตอบของตัวเอง หรือใช้สิ่งที่ตัวเองชอบจริงๆ หรือเปล่า จะได้ไม่ต้องมานั่งเสียเวลากับการเริ่มเรียนคณะอื่นอีกครั้ง

สุดท้ายนี้พี่อยากบอกน้องว่า ไม่ว่าจะเรียนอะไรก็ตามก็ขอให้มันเป็นสิ่งที่น้องรัก เพราะมันคือเส้นทางชีวิตที่น้องเลือก และถ้าความฝันของน้อง คือสัตวแพทย์ พี่ขอให้น้องสู้! ต่ออุปสรรคต่างๆ ที่น้องพบเจอ

แค่ Born to be... ก็ชนะไปแล้วครึ่งทาง

Godzilla Team

Contents

Part 01 เส้นทางสู่การเป็น 'สัตวแพทย์'

station 01 Mix&Match 'ตัวเรา' + 'สัตวแพทย์' 7

จุดเริ่มของความฝัน สัตตแพทย์สาย Born to be	8
บันไดสู่ฝัน Dream came true	10
วางแผนพิชิตคณะสัตวแพทย์	12
เด็ก (ชั่วคราว) สายศิลป์หัวใจวิทย์	16
Mix&Match งานค่ายและโอเพ่นเฮาส์	26

station 02 เรียนสัตวแพทย์ที่ไหนดี 29

ใครบ้างมีสิทธิ์เรียนสัตวแพทย์	30
ที่ไหนบ้างเปิดคณะสัตวแพทยศาสตร์	34

station 03 เตรียมตัวให้พร้อม สอบเข้าสัตวแพทย์ 37

ทำไมต้องมีระบบ TCAS	38
รวมการสอบและปฏิทินคัดเลือก	46
ปฏิทินคัดเลือกในระบบ TCAS	56
TCAS 62 ปรับเปลี่ยนหรือคงเดิม	57
myTCAS.com ประตุสู่มหาวิทยาลัย	72
จำนวนรับในแต่ละรอบของระบบ TCAS	81
TCAS 1/2-VET (โครงการ โควตา)	82

Part 02 สอบติดแล้วเรียนยังไง...?

station 04 ปี 1 ปีแห่งการปรับตัว 107

station 05 ปี 2 เรียนหนักหิวมาน งานที่แสนวุ่น 121

station 06 ปี 3 ใกล้ขึ้นคลินิกแล้วต้องเรียนไหนอดนิดนึง 137

station 07 ปี 4 ก้าวเข้าสู่วิชาคลินิกและฝึกปฏิบัติงานจริง 147

station 08 ปี 5 เรียนวิชาคลินิกเต็มตัวแล้ว 159

station 09 ปี 6 ก้าวเข้าสู่ชีวิตจริง 183

Contents

Part 03 การกิจสัตวแพทย์ฉบับใหม่

station 10 จบสัตวแพทย์แล้วไปไหนต่อ 201

“หมออินเทิร์น” เป็นอะไรที่ดีกว่า 202

Dek ทูอินเตอร์ไปฝึกงานสัตวแพทย์ 204

เส้นทางสู่สัตวแพทย์อินเตอร์ 209

station 11 เรียนต่อที่ไหนดี 213

การเรียนต่อในคณะสัตวแพทย์ฯ ระดับ ป.โท-ป.เอก 214

การเรียนต่อคอร์สอบรมระยะสั้น 218

เอกสารแสดงความชำนาญการ 224

VET MOOC 227

station 12 กว่าจะได้เป็นสัตวแพทย์ 235

Exclusive Story

การทำ Portfolio ตามแนวทางของ ทปอ. 238

Exclusive Interview

Mix&Match หมอสัตว์เล็ก 247

Mix&Match หมอสัตว์ใหญ่ 256

Mix&Match หมอฟาร์มม้า 259

Mix&Match หมอฟาร์มสุกร 265

Mix&Match หมอผู้แทนขาย 270

Mix&Match หมอสัตว์เลี้ยงชนิดพิเศษ 280

Part

เส้นทางสู่การเป็น 'สัตวแพทย์'

Mix&Match

'ตัวเรา' + 'สัตว์แพทย์'

สวัสดีค่ะน้องๆ ที่เชื่อว่าทุกคนมีความฝันไว้ว่าชีวิตหลังจบ ม.6
อยากเรียนอะไร? อยากทำอะไร? สำหรับพี่เองพี่อยากเป็นสัตวแพทย์ พี่
อยากเป็นตั้งแต่ ป.2 แล้วค่ะ แต่ถามว่าทำไมอยากเป็น? ตอนนั้นจริง ๆ
เราก็ไม่รู้เหมือนกันนะ รู้แค่พี่รักสัตว์ ก็คิดว่าอาชีพนี้มันน่าจะเหมาะ
แล้ว แต่พอเราเริ่มโตขึ้นพี่ก็เสบมากขึ้น ออหิ พี่แอบคุณแม่เลี้ยงแมว แต่
สุดท้ายคุณแม่ก็จับได้ เพราะปกติเราไม่เคยทานข้าวเหลือ แต่พอพักหลัง ๆ
เหลือเยอะเพราะจงใจจะเอาข้าวที่เหลือไปให้แมว แต่พอคุณแม่จับได้แล้วก็
มีการเจรจากันใหญ่เลย บ้านแทบพัง ฮ่า ๆ คุณแม่บอกว่า “ถ้าอยากเลี้ยง
ก็เลี้ยง แต่ค่าอาหาร ค่ารักษา ให้อาหาร น้ำ เก็บอุจจาระ ทุก ๆ อย่าง
คือเราต้องทำเอง” ซึ่งค่าอาหารและค่ารักษาพี่ก็เก็บเงินค่าขนมเอาเอง

จุดเริ่มของความฝัน สัตว์แพทย์ Born to be

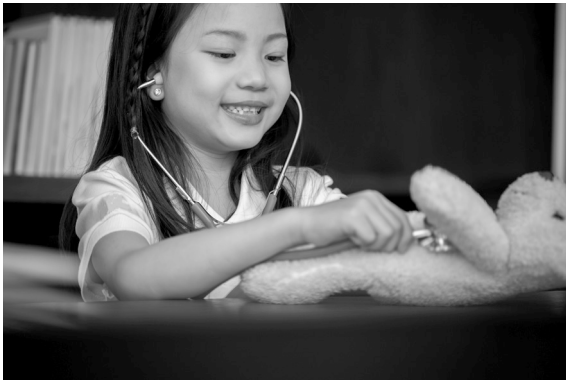

หลายๆ คนพูดกับพี่ว่า “เอามาเป็นภรรยา” แต่พี่เปลี่ยนไปเป็นคนที่ดีขึ้นได้ ส่วนหนึ่งก็เป็นเพราะเจ้าแมวพวกนี้แหละ เมื่อก่อนพี่เป็นคนอารมณ์ร้อน โวยวาย ไม่มีระเบียบ กินข้าวจานยังไม่ล้างเลย กองไว้จนแมลงสาบจะครองบ้านแล้ว ฮ่าๆ 😄

แต่ตั้งแต่พี่เลี้ยงแมว มันเหมือนเขาขัดเกลาเราเรื่อยๆ เราต้องตื่นเช้าอาบน้ำ แต่งตัว ทานข้าว ให้อาหาร เปลี่ยนน้ำให้แมว พอหลังเลิกเรียนเราก็รีบกลับบ้าน ทำความสะอาด เก็บอุจจาระ แล้วก็ทำการบ้าน อ่านหนังสือ แบบนี้ทุกวัน จนทำให้พี่มีความรับผิดชอบมากขึ้นและใจเย็นมากขึ้น แต่ตอนนี้พี่ก็ขี้ใจร้อนอยู่บ้างนะ 😒 ก็ค่อยๆ ปรับกันไปละ มันไม่ดีนี้แหละค่ะใครบอกว่าเลี้ยงสัตว์แล้วเป็นภรรยา พี่ขอค้านเลยละ เพราะถ้ามองอีกมุมหนึ่งคือเขาฝึกเราละ ทำให้เรารู้จักคำว่า “หน้าที่” และ “ความรับผิดชอบ”

เรื่องราวเหมือนจะราบรื่น... แต่อยู่มาวันหนึ่ง พี่ได้เอาแมวไปฉีดยาคุม (พี่คิดผิดมากกก) เพราะเขาคลอดมาแล้ว 4 คอก ตอนนั้นด้วยความที่ยังเด็กมาก ๆ ยังเก็บเงินไม่พอค่าทำหมันก็เลยตัดสินใจฉีดยาคุมไว้เราก็ไม่รู้หรือรู้ว่าเขาท้องอยู่ สุดท้ายนางคลอดไม่ออก ก็เลยต้องผ่าคลอด ซึ่งเงินพี่ไม่พอค่ารักษาหรอกนะค่ะ แต่คุณแม่ช่วยออกให้ ตอนพบคุณหมอ (คุณแม่ให้เข้าไปคนเดียวเลยจ้า) คุณหมอใจดีมาก สอนพี่นวดกระตุ้นหายใจลูกแมว อุณหภูมิแมว ป้อนยา นี่แหละค่ะเริ่มเป็นจุดที่ทำให้พี่อยากเป็นสัตวแพทย์เข้าแล้วสิ อู๊ยยยย 😭 แต่ก็มีเหตุการณ์ที่ไม่คาดคิดอีก

หนึ่งเหตุการณ์ ที่ทำให้ต้องเอาแมว (ลูกของเหมียว) กลับไปหาคุณหมออีกครั้ง เนื่องจากพี่แกปัสสาวะเป็นเลือด คุณหมอบอกว่า “แมวพี่เป็นโรคนีว” และคุณหมอก็อธิบายให้พี่ฟัง พี่จำได้ว่าคืนนั้นพี่มีสอและสิ่งที่พี่ทำคือ อ่านหนังสือไปและดูแลแมวไป เช็ดปัสสาวะที่เป็นเลือด นอนแป็บๆ ก็ตื่นขึ้นมาดู ป้อนน้ำ ป้อนยา จนอาการดีขึ้น แต่โชคชะตาก็เล่นตลกกับพี่ 2 เดือนต่อมา... แมวพี่อาการกำเริบ พี่จำได้ว่าวันนั้นดิ๊กมากแล้ว ไม่มีคลินิกที่ไหนเปิดเลย พี่ได้แต่มองตาเขา ลูบหัวเขา ถามว่าไหวไหม เช็ดปัสสาวะที่ปนเลือด มีอพี่สั้น ตัวพี่ชา น้ำตาพี่ไหล ทำได้แค่มองเขาจากไปอย่างช้าๆ โดยที่เราทำอะไรไม่ได้เลย....

“จะอย่างไรได้บ้าง
ที่ทำให้สองมือเรา
ช่วยชีวิตสัตว์ได้”

สุดท้ายก็ได้คำตอบค่ะ....

“สัตวแพทย์”

บันไดสู่ฝัน Dream came true

และแล้วมาถึงช่วงการเตรียมตัวสอบของชาวมุขย์ ม.6 แล้วสินะ เพื่อความฝันของเรา!!! แน่นนอนล่ะ จีบผู้หญิงยังต้องมีแผน การเตรียมสอบก็เช่นกันต้องมีแผน ☺ เคยได้ยินไหม? แผนดีมีชัยไปกว่าครึ่ง กว่าจะมาเป็นตารางแบบนี้ ก็ไม่ได้จัดมาง่ายๆ นะจ๊ะเด็กๆ เราต้องรู้จักตัวเองพอสมควร ต้องรู้ว่าตัวเองชอบอะไร อ่านหนังสือแบบไหน บางคนชอบอ่านที่เงียบๆ บางคนชอบเปิดเพลงเบาๆ บางคนชอบอ่านตอนเช้า บางคนชอบอ่านดึกๆ เห็นไหมแต่ละคนไม่เหมือนกัน และที่ขาดไม่ได้คือ เราต้องรู้เวลาชีวิตของตัวเอง พยายามจัดสรรแบ่งเวลาให้ดีๆ พยายามมองหาช่วงอาหารว่าง เอ๊ยย!!! เวลาว่างที่เราสามารถอ่านหนังสือได้

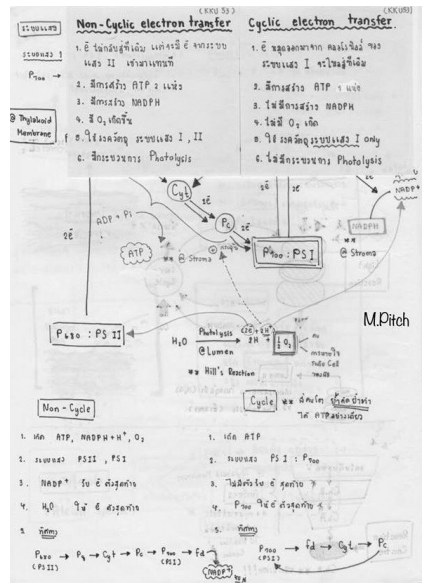
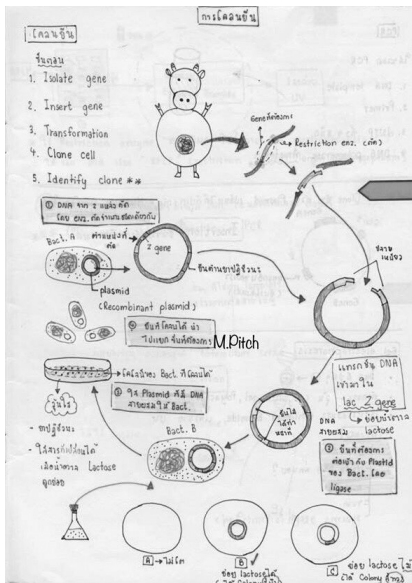
DAY	4:00 am - 6:00 am		9:00 pm - 10:00 pm	10:00 pm - 11:00 pm
Mon	MATH / CHEM [PAT2]	GAT	ทบทวน [ทร]	GAT - 9 วิชา
Tue	BIO [M.5]			
Wed	CHEM [PAT2] MATH [PAT2]			
Thu	CHEM [PAT2]			
Fri	BIO [M.5]			
WEEKEND	นลาฯฯฯ - 9:00 am	9:30 am - 12: 00 am	5:30 pm - 21:00 pm	
Sat	ตื่นสายหน่อยน้ำาา =__=	BIO [M.5]	PHYSIC [เก็บ]	
Sun	MATH / CHEM [เก็บ]		ว่าง [ทวนผ่านๆ]	GAT - THAI

“Consistency is the key to success.”

พี่ทำได้ น้องก็ต้องทำได้ ☺

ซึ่งการอ่านหนังสือนี้แหละ มันอาจจะเป็นเรื่องยากสำหรับคนที่
ไม่ชอบอ่านหนังสืออย่างพี่ แต่พี่ก็มีทริคเด็ดๆ มาแนะนำสำหรับน้องๆ
ที่ไม่ชอบอ่านหนังสือ พี่ขอแนะนำของดีของเด็ด "YouTube" เอ๊~ ทำไม
น้าา เราลืมไปแล้วหรือว่าเราสามารถดูคลิปสอนฟรี ดีวฟรี ได้จาก You-
Tube อาจจะเนื้อหาไม่ได้ 100% เท่ากับบทเรียน แต่สามารถทำให้คิด
ต่อยอดได้ หรืออาจจะจด Short note ตาม หรือเอามาสรุปเป็นความ
เข้าใจของตัวเอง อาจจะใช้สัสน ยิ่งไปกว่านั้นอ่านตัวหนังสือเยอะๆ คงน่า
เบื่อใช่ไหมล่ะ? "ภาพวาดคือคำตอบ" มันจะทำให้น้องเข้าใจง่ายขึ้นและจำ
ได้เร็วมากยิ่งขึ้น แถมยังไม่ทำให้น้องๆ เบื่อด้วยละ อยากรู้อย่างไรกัน
ไหมหนอ ??? พี่ก็มีสรุปของพี่มาอวดน้าา ดูป่าวๆ 🐼

และยังเปิดเพลงที่ชอบเบาๆ คลอไปกับการอ่านหนังสือจะทำให้
น้องๆ เครียดน้อยลงและสนุกกับการอ่านมากขึ้น แต่มีแผนเตรียมตัว
ก่อนมันก็ทำให้ได้เปรียบคนอื่นไปก่อนแล้ว อย่าลืมว่าการมีตารางอ่าน
หนังสือเป็นสิ่งที่ดี แต่ไม่ควรเครียดกับมันเกินไป ก็เหมือนสายกีตาร์
ดึงเกินไปเสียงก็ไม่เพราะ หย่อนเกินไปเสียงก็ไม่ดี ดังนั้น เอาให้พอดี
มีตารางอ่านหนังสือเหมือนมีสิ่งเตือนสติว่าวันนี้ต้องทำอะไร อ่านวิชาไหน
และความฝันจะเป็นจริงไม่ได้เลยถ้าน้องไม่มีความพยายามและอดทนอ่าน
หนังสือ ทำใจทยอยอย่างสม่ำเสมอ

วางแผนชีวิตคณะสัตวแพทย์

ในช่วง ม.6 เป็นช่วงที่ทุกคนกำลังค้นหาแนวทางที่
จะเลือกเข้าคณะและมหาวิทยาลัยต่างๆ และก็ในช่วงที่
สนุกที่สุดแล้ว เพราะได้เจอประสบการณ์ต่างๆ ทั้งดีและ
โหดร้ายที่สุด หลายคนคงคิดแบบนี้ แต่รู้ไหมมีคนอีกกลุ่มที่
ยังหาหนทางของตัวเองไม่เจอแล้วยังมึนงงกับอนาคตอย่าง
เช่นตัวที่เออ ฮ่าๆ คนที่บ้านก็ถามว่าอยากเป็นอะไร พี่ก็เอ... คือมันยาก
ที่เราจะตัดสินใจว่าจะเข้าเรียนคณะอะไร ก่อนหน้านั้นก็คิดในคณะต่างๆ
แต่ก็คิดแล้วว่าถ้าอยู่ในที่ที่ไม่ใช่ของตัวเองเราก็จะไม่มีความสุข แล้วก็
รวบรวมความกล้าเพื่อตามล่าหาฝันสอบเข้าสัตวแพทย์ และเข้าสู่โหมด
เด็กชิว Born to be vet ที่แท้ ชิว จ้า

นักเรียนที่ดีจะต้องมีการวางแผนที่ดี เริ่มจากการวางแผนเลยตอนนี้
เราเป็นเด็กชิวเต็มตัวแล้วมีเวลาอีกประมาณ 10 เดือนก่อนสอบ สิ่งแรก
ที่ต้องทำคือ ...

1. การตั้งเป้าหมาย เป้าหมายของเราคือเราต้องติดสัปดาห์ให้ได้ ฮีบ!! การเริ่มต้นที่ดีมีชัยไปกว่าครึ่ง สิ่งที่ต้องมีคือ “วินัย” แรงจูงใจก็เป็นสิ่งสำคัญ พี่มีทริคคือ เขียน 4 อันดับสัปดาห์ 4 ที่ที่อยากเรียน เขียนคะแนนไปด้วยว่าแต่ละที่ที่อยากเข้าคณะ สัปดาห์จะคะแนนเท่าไร เขียนตัวใหญ่ๆ แปะไว้ตรงหน้าโต๊ะ อ่านหนังสือนั่นแหละ เพื่อย้ำตัวเองว่าเรากำลังมีหน้าที่ทำอะไร
2. เรื่องที่ลืมไม่ได้คือ ระยะเวลา ต้องกำหนดว่ากี่เดือนอ่านจบ กี่เดือนทำโจทย์จบ ก็คือสมมติมีเวลา 10 เดือน พี่จะอ่านทุกอย่างจบภายใน 4 เดือน ระยะเวลาที่เหลืออีก 5 เดือนจะใช้เวลาไปกับการทำโจทย์ และอีก 1 เดือนสุดท้ายควรใช้เวลานี้ในการเช็คโจทย์ที่เราทำผิดไป ทำความเข้าใจใหม่และทำซ้ำ บางคนอาจจะเรียนพิเศษเพิ่มในเรื่องที่ยังไม่เข้าใจ
3. เริ่มเข้าเรื่องเกี่ยวกับหนังสือ การจัดเวลาในแต่ละวิชาทำยังไง ให้อยากอ่าน? คำตอบก็คือในแต่ละวันนี้เราจะเริ่มจากวิชาที่เราไม่ชอบที่สุด เพราะส่วนใหญ่เป็นวิชาที่เราไม่เข้าใจ แล้วแทรกวิชาที่ชอบเพื่อให้มีความสุขขึ้นมาหน่อยตอนอ่าน อย่างเช่นพี่ชอบชีววิทยาแต่พี่ไม่ชอบคณิตศาสตร์ พี่ก็จะอ่านคณิตศาสตร์ แล้วเวลาเมื่อพี่อ่านชีววิทยา หรืออีกวิธีคือ การแบ่งเป็นบทๆ ในแต่ละวิชา กำหนดว่าวันนี้ต้องอ่านวิชานี้บทนี้ให้จบนะ แต่วิธีนี้ก็จะไม่มีความสุขสักเท่าไร เพราะต้องมีวินัยมากๆ ซึ่งถ้าทำได้ ต้อง success แน่نون ฮ่าฮ่า เราเน้นความสุขในการอ่านไว้ก่อน

4. การทำโจทย์คือสิ่งที่สำคัญมาก ๆ เป็นไม้เด็ดเลยแหละ เป็นวิธีที่ทำให้เราคุ้นชินกับการทำข้อสอบ ทำให้เยอะที่สุด ทำหลายๆ รอบ ทำจนให้รู้เลยว่าโจทย์แบบนี้เราต้องคิดยังไง ส่วนตัวพี่เองก่อนสอบพี่ทำข้อสอบเก่าๆ มานั่งทำเพิ่มเติมพร้อมกับจับเวลาทำข้อสอบไปด้วย
5. เช็คลิสต์สุดท้ายก่อนลงสนามจริง คือ การนั่งทวนและนั่งดูโจทย์ข้อที่เราทำผิด หรือข้อที่ถูกเพราะเดา นั่งดูอย่างยั้งเพราะถือว่าเรายังไม่แม่น ฮ่าฮ่า ในสนามสอบเราเน้นความรู้ความแม่นยำเราไม่เน้นการเดา ฉะนั้นสำคัญมาก ๆ นะจ๊ะ ถ้าถูกจากการเดาไม่นับว่าถูก

การเป็นเด็กชิวคงไม่ใช่เรื่องสนุก เพราะพวกเรานี้แหละต้องรับแรงกดดันมาก ๆ จากคนรอบข้าง ที่สำคัญเลยที่น่าจะโดนกันเกือบทุกคนคือคุณป้าข้างบ้าน แต่เพื่อความฝันต้อง No สน No แคร้ นะคะ!!!! Strong and Go on เลยจ้ะา หุหุ เพราะแค่อ่านหนังสือก็เครียดแล้ว ถ้าเครียดแล้วทำยังไง วิธีคลายเครียดแต่ละคนก็จะมีวิธีที่ต่างกัน อย่างตัวพี่จะเน้นไปที่แรงบันดาลใจซึ่งหาได้ไม่ยากเลย จากสัตว์เลี้ยงของเรานี้เองหรือคนใกล้ตัว พี่รู้จักคุณหมอสัตว์อยู่ 2 ท่านซึ่งทำให้พี่มี Inspiration ที่อยากจะเป็นสัตวแพทย์ คนแรกเป็นคุณหมอประจำคลินิกหนึ่งที่พี่ชอบพาสัตว์เลี้ยงไปรักษาอยู่บ่อย ๆ คุณหมอจะสอนไปพร้อมกับการรักษา ว่าการดูว่าสัตว์ป่วยหรือขาดน้ำเนี่ยดูยังไง ทุกครั้งที่ไปพี่ก็จะได้เรียนรู้แล้วมีความคิดว่า ถ้าได้รู้เยอะกว่านี้ก็คือสิ อออิ นี่เป็นอีก 1 แรงบันดาลใจ ยังมีอีกคนที่สำคัญไม่แพ้กัน เป็นไอดอลเลยก็ว่าได้ ท่านเป็นคุณหมอสัตว์ที่มีอุดมการณ์มาก ๆ คนหนึ่งที่ดูแลถึงอยู่ที่จังหวัดลพบุรี พี่ได้อ่านบทสัมภาษณ์ในที

ต่าง ๆ แล้วก็แบบอยากกลับมาดูแลลิงที่ลพบุรีที่มีนับพันตัวแบบคุณหมอ
ท่านนี้ คือลิงเยอะมากจ้า~ แล้วพวกเขาต้องการการดูแล นี่แหละคือ
สรุปคิดว่าตอนนี้เรากำลังทำอะไร แล้วอะไรทำให้เราอยากเป็นสัตวแพทย์
แค่นี้เราก็จะกลับมาฮีบ!! ลู้!! (งง)

น้อง ๆ เคยได้ยินเรื่องปีศาจไซเรนไหม พี่จะเทียบเรื่องสิ่งที่รบกวน
จิตใจกับเรื่องนี้ให้ฟัง ปีศาจไซเรนเนี่ยมีรูปร่างคล้ายกับเงือก บางตำรา
ก็บอกว่าเป็นนก บางตำราบอกว่าเป็นคน จะอาศัยอยู่ตามริมฝั่งทะเล
ปีศาจไซเรนชอบร้องเพลง เสียงของปีศาจไซเรนเนี่ยมีความเพราะพริ้ง
ดึงดูดให้คนที่ได้ยินหลงใหล ทำให้คนที่เดินเรือผ่านหลงทางเข้ามาตาม
เสียงของปีศาจไซเรนและแล้วก็ตกเป็นเหยื่อของปีศาจไซเรน น้องเห็นไหม
สิ่งที่รบกวนจิตใจของเราก็เหมือนกัน ถ้าเราไม่ตัด เราไม่ละจากสิ่งนั้น
เราก็อาจจะไปไม่ถึงจุดหมาย ฉะนั้น โฟกัสในสิ่งที่กำลังทำให้ดีที่สุด

และแล้วก็ถึงเวลาลงสนามจริงเข้าแล้วสิ ทริคประจำวันนี้เลยก็คือ
ความมั่นใจ พกเข้าไปเลย เราอ่านมาหมดแล้ว ก่อนออกจากบ้านก็ไหว้
คุณพ่อคุณแม่ขอคำอวยพรสักนิดเพื่อให้เราได้กำลังใจ วันนี้ควรทำตัว
ให้อารมณ์ดี ๆ เพื่อให้สมองแจ่มใส มีไม้ตายอะไรจัดมาให้หมดเลยจ้า
ปลัดขิกถ้ามีก็จัดมาไล่ตด!!!

วันที่ประกาศผลสอบ ตอนเลื่อนดูชื่อว่าจะมีชื่อตัวเองไหม ตอนแรก
ไม่เจอน้ำตาที่ไหลแล้ว เอ้าา!! พยายามมาขนาดนี้ต้องมีชื่อสิวะห่วยยย!!
หาใหม่อีกรอบและแล้วก็ “ติดแล้ว เย้!!”

“ความพยายามไม่เคยทรยศใคร”

มีความพยายาม เหมือนมีของดีอยู่ติดตัว
ไม่ต้องเชื่อพี่ก็ได้ ให้น้องพยายามทำดูก่อน
รับรองไม่ผิดหวัง 😊

เด็ก (ชีว) สายศิลป์หัวใจวิทย์

ตอน ม.ปลาย น้องๆ โดยเฉพาะสายสามัญที่ถือว่าการเลือกแผนการ
เรียนนั้นมีผลต่อการเข้ามหาวิทยาลัย รวมถึงยังสามารถต่อยอดไปสู่อาชีพ
การงานได้ บางคนเลือกสายตามความคิดตัวเอง บางคนเลือกเพราะ
พ่อแม่แนะนำให้ หรือบางคนเลือกตามเพื่อน ต่างคน
ต่างมีเหตุผลที่แตกต่างกันออกไป

ส่วนตัวพี่นั้นนะเธอ...
ยอมรับเลยว่าตอนสมัย
มัธยมยังไม่มีความคิด
มากเท่าไร 😊

พี่ใช้ชีวิตแบบเด็กสายอาร์ตทั่วๆ ไป
เที่ยว เล่นเกม อยู่กับเพื่อนๆ

พี่ยังเป็นเด็กที่ติดสนุก ติดเพื่อน ไม่เอาจริงเอาจังกับอนาคต จนมาถึงวันที่พี่ได้เลือกแผนการเรียน พี่ก็ยังมีความคิดแบบเด็กๆ รักความสบาย ไม่อยากเรียนหนัก ทำให้พี่เลือกเรียนสายศิลป์-ฝรั่งเศสไป เพราะเคยได้ยินว่าเด็กห้องวิทย์เรียนหนักมาก เลิกเรียน 4 โมงเกือบทุกวัน ฟังมาแล้วรู้สึกไม่เหมาะกับคนขี้เกียจอย่างพี่เลย 😊

พี่ได้เข้ามาเรียนห้องศิลป์-ฝรั่งเศสแล้ว ก็ค่อนข้างสนุกกับการเรียนภาษา แต่แสนจะเกลียดวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ เพราะเป็นวิชาที่ใส่สมองเยอะ ตอนนั้นคือ คาบคณิตโดดได้ก็โดด อีอ คาบวิทย์อาจารย์ดุก็เข้าไปนั่ง ๆ นอน ๆ ไม่ได้สนใจเรียนเท่าไร เรียน ๆ เล่น ๆ ไม่ได้คิดถึงอนาคตเลย 😊 แสบซ่าไหมล่ะ ไปเรียนพิเศษตามเพื่อนแต่ไม่เข้าเรียนไปเที่ยวสยามมู่น จึงทำให้พี่เป็นเด็กผลการเรียนอันดับกลาง ๆ ค่อนข้างไปทางหลังห้องมากกว่า

จนมาถึงทางแยกชีวิต เราต้องเข้ามหาวิทยาลัยแล้ว เพื่อน ๆ เริ่มหาที่เรียน มองหารับตรงและข่าวสารต่าง ๆ เราก็มาถึงจุดที่ต้องจริงจังแล้วละ แต่เราชอบอะไรล่ะ? ตอนนั้นคิดว่าเราชอบวาดรูปเป็นงานอดิเรกและเราวาดได้ค่อนข้างดี คิดแค่นั้นจริง ๆ เลยตัดสินใจหาคณะที่เกี่ยวกับการวาดรูปเป็นส่วนใหญ่

จนกระทั่งมีมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งเปิดรับสมัครสอบตรง และมีสาขาที่พี่คิดว่าเราสามารถเรียนได้ เลยสมัครสอบและก็เป็นไปตามที่หวัง ตอนนั้นคือพี่สมัครรับตรงที่แรกที่เดียว แล้วพี่สอบติด พี่ก็เอาเลย เพราะเป็นมหาวิทยาลัยที่ค่อนข้างมีชื่อเสียงในระดับหนึ่ง แล้วตอนนั้นพี่ก็คิดว่าเด็กเกรด 2 กลาง ๆ แบบเรามาได้เท่านี้ก็เกินหน้าเกินตาให้พ่อแม่ได้แล้ว

พี่จึงได้เข้ามาเรียนในคณะและสาขาที่ใช้การวาดรูปเป็นส่วนใหญ่ พี่ไม่ใช่คนเก่ง แต่พี่ก็สามารถทำงานให้สำเร็จได้ พี่ใช้ชีวิตแบบเด็กสายอาร์ตทั่วๆ ไป ไปเที่ยว เล่นเกม อยู่กับเพื่อนๆ และใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัยที่แรกแบบนี้มาเรื่อยๆ จนกระทั่ง...

แม่พี่เสียตอนประมาณพี่อยู่ปี 2 ตอนนั้นมันมีเรื่องให้คิดหลายๆ อย่างทั้งเรื่องการเงินที่บ้านในช่วงนั้น เรื่องการเรียนที่ยิ่งเรียนยิ่งรู้สึกเหนื่อย เหมือนเรียนไปเรายังไม่ชอบ เพราะเราทำได้แต่ทำไม่ได้ดี พี่คิดจะชิวหลายครั้งมากแต่ก็กัดฟันต่อไป คิดว่าไม่ต้องเรียนดีแต่เอาชื่อเสียงมหาวิทยาลัยก็ได้

ประมาณปี 3 นิดๆ คือรู้สึกไม่อยากจะเรียนสายอาร์ตอีกต่อไป มันเหนื่อย ท้อ ไม่อยากทำอะไรอีกแล้วละ (๖) พี่จึงได้ชิวมาครั้งแรกแล้วไปเรียนมหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง แต่จนแล้วจนรอดก็ยังเข้าคณะสายอาร์ตอยู่ดี เห้อออ...

ตอนนั้นถึงตัวเองเหมือนกัน ไม่อยากเรียนสายอาร์ตแล้วแต่ก็ชิวมาเข้าสายอาร์ต เพราะไม่รู้ว่าจะตัวเองจะไปเรียนคณะอะไรได้ อย่างอื่นเราก็ไม่ถนัดอะไรเลย แต่สุดท้ายแล้วเข้าไปเรียนได้มันดีเดี๋ยวก็นึกมีความคิดเหมือนเดิมว่าเราไม่ได้ไม่อยากเรียนสายนี้ แต่เราชิวมาแล้วต้องจบที่นี่แล้วละ ไม่อยากเปลี่ยนไปมาอีก

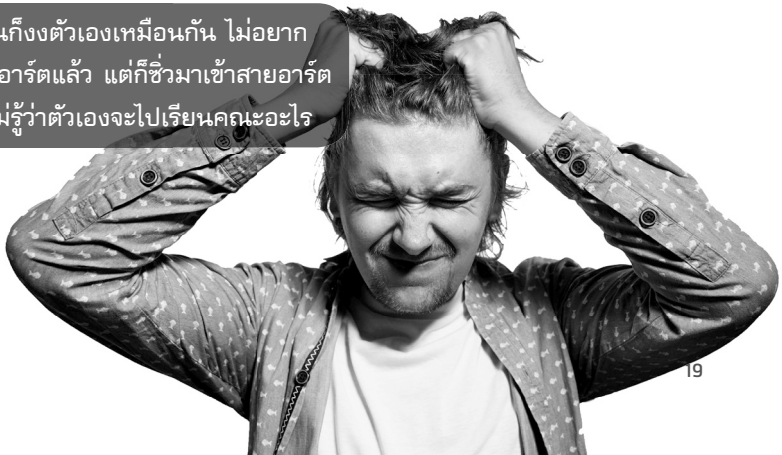
ประมาณปี 3 นิดๆ คือรู้สึกไม่อยากจะเรียนสายอาร์ตอีกต่อไป มันเหนื่อย ท้อ ไม่อยากทำอะไรอีกแล้วละ

พี่เรียนที่ใหม่ได้นิดเดียว ขอย้ำว่าไม่ก็เดือนจริง ๆ ก็มีเหตุการณ์ให้พี่ตัดสินใจทางแยกชีวิตอีกครั้ง โดยส่วนตัวพี่เป็นคนรักสุนัขมาก เป็น dog lover เลยว่าได้ละ 😊 ที่บ้านเลี้ยงสุนัขเกือบสิบตัว แล้วตอนนั้นเหมือนสุนัขที่บ้านป่วย เป็นแม่และลูกอีกสี่ตัว ลูกตัวแรกอาการแสดงออกไวพี่เลยพาไปคลินิกสัตว์เลี้ยงแถวบ้านทันที แต่แม่และลูกอีก 4 ตัวอาการออกช้ากว่า ตอนที่อาการแม่และลูกตัวอื่นๆ เริ่มแสดงออก พี่ได้จับตัวแรกแยกไว้แล้วตัวนั้นเลยไม่มีปัญหาอะไร แต่พี่พาแม่และลูกๆ ที่เหลือไปคลินิกสัตว์เลี้ยงแล้วคลินิกปิด รออีกวันก็ปิด ด้วยความที่อยู่บ้านกับน้องสาวเพราะพ่อไปทำงาน ทำให้ไม่สามารถไปรักษาที่อื่นที่ไกลออกไปได้ ตอนนั้นถือเป็นเรื่องที่ย่ำแย่ที่สุดในชีวิตเลยที่ต้องพาแม่และลูกสุนัขกลับมาบ้านโดยที่เราทำอะไรไม่ได้เลย สุดท้ายเราก็ต้องมองพวกนั้นตายไปต่อหน้าต่อตา เป็นความรู้สึกที่ย่ำแย่มากจริงๆ แต่ในความเสียใจนั้น ก็ยังมีตัวแรกที่อาการออกไวรอดมา

พี่เริ่มคิดว่าถ้าเราเป็นสัตวแพทย์เราจะไม่ปิดร้านและเราคงช่วยอะไรได้บ้าง คงไม่ได้มองมันตายไปต่อหน้าต่อตาแบบนี้ ความคิดตอนนั้นคือโกรธหมอมามากที่ปิดร้าน ฮ่า ๆ 😡

ตอนนั้นก็งัดตัวเองเหมือนกัน ไม่อยากเรียนสายอาร์ตแล้ว แต่ก็เข้ามาเข้าสายอาร์ต เพราะไม่รู้ว่าจะไปเรียนคณะอะไร

ตอนแรกพี่มองว่าอาชีพสัตวแพทย์ต้องเป็นเด็กสายวิทย์เท่านั้น ถึงแม้เราจะเป็นคนรักสุนัขมาก แต่ก็ไม่ได้มองอาชีพนี้เท่าไร เพราะตอน ม.ปลาย เราเรียนสายศิลป์ภาษาด้วย แต่พอมีเหตุการณ์นั้นก็ทำให้พี่เริ่มมีความคิดอยากจะเป็นสัตวแพทย์ แต่ก็ยังติดกับสายการเรียนของตัวเองอยู่

พี่เริ่มสนใจอาชีพสัตวแพทย์มากขึ้น บวกกับตอนนั้นที่รู้สึกยิ่งเรียนสายอาร์ตไปยิ่งไม่ใช้ตัวเองเท่าไร พี่เลยเริ่มหาข้อมูลคณะอ่านไปเรื่อยๆ ทำความรู้จักเรื่อยๆ แต่ตอนนั้นยังไม่ได้คิดมากเท่าไร เพราะคิดว่าเขารับแต่เด็กสายวิทย์

จนพี่ได้เห็นข่าวจากโซเซียลหนึ่งว่า สัตวแพทย์เปิดรับเด็กสายอื่นๆ ที่ไม่ใช่สายวิทย์เป็นปีแรก ตอนนั้นมันรู้สึกดีใจปนลังเลว่าเราจะลองดูไหม ตัดสินใจยังงี้ดี เพราะใจเราไม่ได้เรียนอยู่ที่สายอาร์ตแล้ว แต่ก็ยังคิดว่าเราจะทำได้หรือ เราจะมีความรู้พอไหม จะลองดูดีไหม

สุดท้ายมันมีความคิดหนึ่งว่า เราชอบสุนัขมากแล้วสัตว์อื่นเราจะโอเคไหม เราจะชอบสายนี้ไหม เพราะขนาดสายอาร์ตที่คิดว่าตัวเองทำได้พี่ยังไม่ชอบเลย นี่เป็นสายที่เราไม่เคยเรียนมาก่อนมันจะหนักไปสำหรับเราหรือเปล่า

แต่แรงบันดาลใจที่ทำให้อยากลองตอนนั้นคือ สุนัขที่เหลื่อรอดตัวหนึ่ง พี่คิดว่ามันอยู่กับเราไปอีกหลายปี พี่ไม่อยากเสียมันไปเหมือนตัวอื่นๆ รวมทั้งถ้าพี่ลองดูแล้วพี่ทำสำเร็จมันจะเป็นสิ่งที่อยู่กับพี่ไปตลอดชีวิต พี่เลยลองปรึกษาครอบครัวและเพื่อนๆ หลายๆ คนรู้สึกแปลกใจว่า ไม่ได้เรียนสายวิทย์จะสอบเข้าได้หรือ ถ้าเข้าไปจะเรียนไหวหรือเปล่า แล้วไปเรียนอีก 6 ปี เพื่อนคนอื่นจะจบหมดแล้วเราจะทนไหวหรือ ซึ่ง

บอกตามตรงคำพูดเหล่านั้นมันบั่นทอนกำลังใจพี่มากในช่วงแรก แต่นี้เป็นชีวิตของเราที่กำหนดเองได้ พี่เลยบอกคนอื่น ๆ ว่า ขอลองพยายามอีกครั้งหนึ่งแล้วกัน

พี่เริ่มมองหาที่ต่าง ๆ ที่เปิดรับตรง แต่ กสพท ตอนนั้นพี่สมัครไม่ทันแล้ว เพราะติดเรื่องลาออกจากมหาวิทยาลัยก่อนเดือนสิงหาคม แล้วตอนที่พี่ตัดสินใจก็เป็นช่วงปลาย ๆ ปีแล้ว จนพี่ไปเจออยู่ประมาณ 2-3 ที่ที่พี่สามารถสอบได้

พี่จึงลาออกจากมหาวิทยาลัยที่เรียนเลย ไม่ได้ทำเรื่องดริอปไว้ด้วย ฮ่า ๆ ๆ 😊 ส่วนหนึ่งก็เพื่อกดดันตัวเองว่าต้องสอบให้ติดนะ ถึงแม้ว่ามันจะเป็นความคิดที่ไม่ดีเท่าไร เพราะตอนนั้นพี่กดดันตัวเองให้พยายามมาก ให้คุ้มค่างับเวลาที่เสียไปหลายปี พี่เริ่มหาซื้อหนังสือสรุปฟิสิกส์ เคมี ชีวะและคณิต ม.ปลาย มาอ่าน ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่ค่อนข้างดีบวกกับที่เรียนสายศิลป์มาทำให้ไม่ต้องอ่านใหม่เท่าไร

ตอนที่พี่เริ่มอ่านหนังสือที่ซื้อมาอมรับเลยว่าพี่ท้อมาก ทุกอย่างในหนังสือเป็นเรื่องใหม่หมด พี่ไม่เคยเรียนมาเลย บางอย่างที่เคยเรียนในวิชาพื้นฐานก็ลืมไปหมดแล้ว เพราะจบมาตั้งหลายปีแล้ว ฮ่า ๆ ๆ เหมือนอ่านไปแบบงง ๆ จำได้บ้างไม่ได้บ้าง แต่ส่วนใหญ่จะไม่เข้าใจ ยิ่งวิชาคำนวณที่พี่เกลียดมาก อ่านแล้วไม่เข้าหัวเลยจริง ๆ

มันจะมีบางครั้งที่เราแอบคิดว่า มันจะเหมาะกับเราจริง ๆ เหรอ อ่านแค่นี้ยังไม่รู้เรื่องอะไรเลย เพราะพี่ไม่ได้ไปลงคอร์สเรียนพิเศษที่ไหนเลย ซึ่งส่วนใหญ่ก็ไม่เข้าใจ เป็นช่วงที่พี่สับสนในตัวเองมากกว่าควรทำยังไง ช่วงแรก ๆ ท้อจนร้องไห้ พยายามหาคอร์สเรียนออนไลน์บ้าง แต่ก็เข้าใจมากขึ้นมานิดเดียว

แต่ทุกครั้งที่พี่คิดว่าพี่จะทำได้หรือเปล่า พี่จะมองสุนัขของพี่ที่เป็นแรงบันดาลใจตอนแรกตลอด เอามันมาอุ้มกอดแล้วบอกมันว่า 'เดี๋ยวเรียนแล้วจะมารักซานะ' มันช่วยฮิลพี่จริง ๆ ช่วยทำให้พี่รู้สึกที่เราเลือกแล้วยังไงเราก็ต้องทำให้ได้ แต่แค่ตอนนี้เรายังหาทางออก หรือจับทางในการอ่านของตัวเองไม่ได้

พี่เลยไปขอคำแนะนำจากเพื่อนที่เรียนสายวิทย์หลาย ๆ คน ต่างคนก็ต่างแนะนำวิธีที่แตกต่างกัน จนมีเพื่อนคนหนึ่งอาสาจะช่วยติวให้พี่ เพราะเพื่อนคนนั้นก็ช่วยเหมือนกัน พี่ให้เพื่อนคนนั้นสอนพื้นฐานวิชาต่าง ๆ รวมทั้งเทคนิคการจำที่เป็นประโยชน์ในการอ่าน จนพี่สามารถเริ่มจับจุดการอ่านได้ว่า เราควรอ่านตรงไหน เข้าใจตรงไหนก่อน

ที่พี่อยากแนะนำเรื่องการอ่านคือเราควรรู้ว่าเราสนใจเรื่องไหน แล้วเรื่องที่เราน่าสนใจนั้นมันสามารถโยงกับเรื่องอื่น ๆ ยังไงบ้าง วิชาไหนที่เราไม่แม่นเราก็อ่านเท่าที่เรารู้เข้าใจ วิชาไหนที่เราชอบหรือรู้สึกสนุกกับมันก็อ่านเยอะหน่อย แล้วตั้งเป้าว่าวิชานี้เราจะทำให้ดีที่สุด อีกอย่างคือการฝึกทำโจทย์จริง ๆ หลาย ๆ เรื่องที่พี่ไม่เข้าใจจากการอ่าน แต่พอเราได้ทำโจทย์บ่อย ๆ หลาย ๆ ครั้งมันเหมือนเราได้เรียนรู้ในข้อนั้น ๆ และที่สำคัญที่สุดคือความมีวินัยในการอ่าน พี่แทบจะอยู่บ้านตลอดที่อ่านหนังสือ มีไปเที่ยวบ้างเดือนละครั้งสองครั้งเป็นการรีแลกซ์ เพราะทุกครั้งที่พี่ขี้เกียจ พี่มีสุนัขของพี่เป็นแรงบันดาลใจกระตุ้นให้พี่ยังตั้งใจอ่านหนังสือ

ที่อ่านหนังสือมาได้สักพักก็ถึงเวลามองหาที่เรียน พี่เลือกสอบที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ เป็นมหาวิทยาลัยที่เปิดสอบหลังรอบแอดมิชชัน เลยกตั้งเป้าว่าเอาที่นี้แหละ เพราะด้วยเกรดอันน้อยนิดตอนม.ปลายที่ได้มาเหมือนเศษเสี้ยว ทำให้ไม่มีตัวเลือกเยอะ และที่นี้ก็เป็นที่สัตวแพทย์สภารับรองด้วย

ก่อนวันสอบไม่กี่วัน พี่กระวนกระวายคิดลบไปหมด คิดว่าตัวเองจะติดโหมม คิดว่าความสามารถเราไม่ถึง คิดว่าอ่านหนังสือยังไม่พอ ต้องทำไม่ได้แน่ๆ แต่ก็ยังมีครอบครัวและเพื่อนๆ คอยให้กำลังใจเจตลดทุกคนบอกให้พยายามให้เต็มที่ ถ้าผิดหวังก็ค่อยหาทางอื่นสำรองไว้ การได้กำลังใจจากคนรอบตัวมันช่วยเราได้จริงๆ เพราะมันทำให้พี่รู้สึกว่าจะไม่ว่าผลมันจะออกมาเป็นอย่างไรทุกคนก็ยังอยู่ข้างๆ พี่

จนถึงวันที่สอบ พี่ค่อนข้างมั่นใจวิชาชีวะเพราะพี่อ่านมาเยอะมาก และอ่านหลายรอบกับวิชาอังกฤษที่เราค่อนข้างมีพื้นฐานดีพอสมควร แต่วิชาอื่นๆ พี่ไม่มั่นใจเลย กังวลไปหมด แต่พี่ก็พยายามเต็มที่เท่าที่พี่ทำได้ หลังจากสอบเสร็จมันเหมือนเรายกความกังวลออกไปครึ่งหนึ่ง เหลืออีกครึ่งหนึ่งที่ยังกังวลเรื่องผลสอบ

ตอนแรกพี่มองว่าอาชีพสัตวแพทย์ต้องเป็นเด็กสายวิทย์เท่านั้น ถึงแม้เราจะเป็นคนรักสุนัขมาก แต่ก็ไม่ได้มองอาชีพนี้เท่าไร

วันก่อนหน้าวันประกาศผลที่ตื่นเต้นมาก เพราะมีหลาย ๆ คนบอกว่าทางคณะจะประกาศผลก่อนกำหนดการ พี่นั่งรอรีเฟรชหน้าเว็บคณะหลายรอบมากเพื่อดูประกาศ 😊 แต่อีกใจก็ยังรู้สึกกังวลอยู่ว่าเราจะติดหรือเปล่า ความคิดหลาย ๆ อย่างมันตีกันไปหมด

จนพี่กลับไปตอนกลางคืน ประมาณตี 2 เพื่อนพี่โทรมาบอกว่าทางคณะประกาศผลแล้ว พี่ตื่นเต้นมาก ตาสว่างเลยตอนนั้น รีบเข้าเว็บคณะและไล่หารายชื่อดู แผ่นแรก ๆ ไม่มีชื่อพี่ ตอนแรกก็ใจแป้วนิด ๆ แต่ก็ยังแอบลุ้น จนเลื่อนไปเจอชื่อตัวเอง

พี่ดีใจมากไปปลุกพ่อมาฟังข่าวดี บอกเพื่อนทางเฟซบุ๊กว่าเราติดแล้วหลาย ๆ คนก็ดีใจไปกับเรา แต่หลาย ๆ คนก็บอกว่าจะเรียนไหวใช่ไหม แต่ตัวพี่ตอนนั้นคิดว่า ถ้าเรามีพื้นฐานพอที่จะสอบเข้าได้ก็คงต้องเรียนได้แล้วสอบติดขนาดนี้ต้องเรียนให้ได้แล้วละ มันถือเป็นความหวังของพี่มากตอนนั้น

ถึงแม้ว่าเราจะเป็นเด็กสายศิลป์
แต่ถ้าเราพยายาม แม้มันจะ
หนักกว่าคนอื่นไปบ้าง
แต่เรามีความฝันและจุดมุ่งหมาย
เราก็สามารถทำได้
พี่ไม่ใช่คนฉลาด
ไม่ใช่เด็กที่จบจากโรงเรียนดัง
แต่พี่มีความฝัน มีแรงบันดาลใจ
ที่จะสอบเข้าคณะสัตวแพทย์

การสอบติดมันเป็นแค่จุดเริ่มต้นที่เข้ามาเรียนในคณะ แต่พี่ก็ตั้งใจมาก มันเหมือนเรากลุ่มมีใจในตัวเอง ว่าเราเรียนสายศิลป์ แต่เราสามารถอ่านหนังสือเพื่อมาสอบกับเด็กสายวิทย์ได้ ความพยายามที่พี่ตั้งใจตอนนั้นมันไม่เสียเปล่า ถึงแม้จะท้อบ้าง รู้สึกว่าไม่เหมาะกับตัวเองบ้าง แต่สุดท้ายเราก็ผ่านช่วงเวลานั้นมาได้ เรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่พี่ภูมิใจมากเรื่องหนึ่งในชีวิต ว่าถ้าเราพยายามถึงแม้พื้นฐานเราจะไม่เท่าคนอื่น แต่เราก็สามารถฝึกฝนและตั้งใจเพื่อไปให้เท่ากับคนอื่นได้

ถึงแม้ว่าเราจะเป็นเด็กสายศิลป์ แต่ถ้าเราพยายาม มันมันจะหนักกว่าคนอื่นไปบ้าง แต่เรามีความฝันและจุดมุ่งหมาย เราก็สามารถทำได้ พี่เชื่อว่าไม่มีอะไรเกินกว่าความพยายามของเราจริงๆ พี่ไม่ใช่คนฉลาด ไม่ใช่เด็กที่จบจากโรงเรียนดัง แต่พี่มีความฝันมีแรงบันดาลใจที่จะสอบเข้าคณะสัตวแพทยศาสตร์ พี่คิดว่าพี่ต้องทำให้ได้ คู่กับความขี้เกียจและแรงจูงใจจากหนังสือต่างๆ และตอนนั้นพี่ก็ทำสำเร็จ

เพียงแต่การเริ่มต้นเข้าเรียนที่คณะสัตวแพทยศาสตร์นั้น เป็นเพียงจุดเริ่มต้นเล็ก ๆ จุดหนึ่งที่ทำให้พี่ได้เจอกับอีกหลายๆ อย่างที่น่าประทับใจในชีวิต 😊

สมองคนเราไม่ต่างอะไรกันมากหรอก
แต่ที่ต่างกันคือ “ความพยายาม”

Mix&Match งานค่ายและโอเพ่นเฮาส์

กิจกรรมค่ายหรือโอเพ่นเฮาส์ คือกิจกรรมแนะนำหลักสูตรของสถานศึกษาต่างๆ สำหรับผู้ปกครองและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ภายในงานมีกิจกรรมค้นหาตัวตนรวมทั้ง workshop มากมาย จากพี่ๆ คณะสัตวแพทย์

ไปค่าย-โอเพ่นเฮาส์ แล้วได้อะไร

เพื่อค้นหาตนเอง ค้นหาคำตอบว่า เรียนสัตวแพทย์หนักจริงไหม? สัตวแพทย์คืออาชีพที่ใช้สำหรับเราไหม? เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกว่าจะเรียนสัตวแพทย์ดีไหม? และเรียนที่ไหน?

ไปค่าย-โอเพ่นเฮาส์ แล้วเจออะไร

เป็นงานที่จะได้ข้อมูลหลักสูตรจากทุกคณะของสถาบันที่จัด Open House รวมกันมาไว้ในงานนี้ ในส่วนของคณะสัตวแพทย์ น้องๆ ก็จะได้รู้ถึงเบื้องลึกเบื้องหลังของการเรียนไปจนถึงการเป็นสัตวแพทย์แล้วจริงๆ ผ่านการถ่ายทอดประสบการณ์จากพี่ๆ นิสิตคณะสัตวแพทยศาสตร์ พี่ที่จบจากสถาบันแห่งนั้น ไปจนถึงระดับอาจารย์แพทย์กันเลยทีเดียว

ใครอยากเรียนหมอสัตว์ ก็มุ่งไปที่กิจกรรมของคณะสัตวแพทยศาสตร์

ถ้าอยากเข้าร่วมกิจกรรมแบบหลากหลาย ก็มุ่งไปที่ Open House เพราะจะจัดหลายคณะ/สาขาวิชาแบบไม่ต้องค้างคืน แต่ถ้าน้องมีจุดหมายแน่นอนแล้วว่า จะต้องเป็นสัตวแพทย์เท่านั้น ก็เน้นกิจกรรมแบบเจาะจงไปเลยคือค่ายของคณะสัตวแพทยศาสตร์ ไปกินนอนชิมซับบรรยากาศไปหาประสบการณ์กับรุ่นพี่ร่วมกับเพื่อนๆ หัวหมอ (สัตว์) คอเดียวกัน

นี่คือยกตัวอย่างตารางค่ายกิจกรรมของค่ายฟ้าหม่นคนดี คณะสัตวแพทยศาสตร์มหิดล

วันที่ 1

ลงทะเบียน
พิธีเปิดค่าย
สันนาการ
Break
เล่นเกมและสันนาการ
Break
นั่งรถรางชมรอบมหาวิทยาลัย
รับประทานอาหารเย็น
Zoonosis contest
กิจกรรมวิชาชีสัตวแพทย
Break
แบ่งกลุ่มทำ Mission
สันนาการ
นัดหมายวันถัดไป
อาบน้ำ เข้านอน

วันที่ 2

ตื่นนอน ทำธุระส่วนตัว
รับประทานอาหารเช้า
สันนาการ
ทิวทัศน์คณะสัตวแพทยศาสตร์
และโรงพยาบาลสัตว์ประคูอาร
ชมการกำหุณ
ชมคลินิกม้าและคอกม้า
รับประทานอาหารเช้ากลางวัน
ฐานกิจกรรม "พืช เรียนอะไรกันบ้างนะ"
Break
สันนาการ
Zoonosis contest
อาบน้ำ
รับประทานอาหารเช้า
บรรยายหัวข้อ "ชีวิตสัตวแพทย"
เตรียมตัวทำ Mission
Mission
นัดหมายวันถัดไป เข้านอน

วันที่ 3

ตื่นนอน ทำธุระส่วนตัว
รับประทานอาหารเช้า
สันนาการ
ฐานชมรม
Break
สอบ Lab ทิ้ง
แจกเกียรติบัตรและรางวัล
พิธีปิดค่าย

Survey Camp - Open House สัปดาห์แพทย์

